

בדהרבי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה
נמצא בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

וכי תבואו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש

שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל, ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים לה', ובשנה החמישית תאכלו את פריו להוסיף לכם

תבואתו וגו' (ויקרא יט כג-כה)

מובא בעולת שלמה למהר"ש בדחי' זצ"ל על פסוק זה בזה"ל: אפשר לרמוז בזה הפסוק על האדם כשמזדווג עם אשתו, היא נמשלת לארץ. ונטעתם, שתהא מחשבתו בעת ההיא לקיום המין, לשם המצוה אותנו במצות פריה ורביה. וזהו שאמר ונטעתם כל עץ, שהאדם נקרא עץ השדה. והיינו כל עץ, בין זכר בין נקיבה, שאינו נפטר ממצות פריה ורביה אלא עד שיוליד בן ובת. מאכל, על שם שאוכלים מלחמה של תורה ומקיימים המצות. וערלתם ערלתו את פריו, דהיינו מצות המילה, שיסיר הערלה ממקום שעושה פרי. גם כן הבנים נמשלו לעץ והפרי. שלש שנים יהיה לכם ערלים, שאין מכניסין התינוק ללמוד. ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים לה', שמלמדין אותו שבח השם יתברך, כגון עניית אמן, או שמע ישראל וכו', אל"ף בי"ת, גם כן איזה ברכות, גם כן אותיות ונקודות. ובשנה החמישית תאכלו את פריו, שידע במקרא. זהו שאמרו (אבות ה כא) בן חמש למקרא. מכאן ואילך להוסיף לכם תבואתו, שהיא התורה שנקראת תבואה, דהיינו של הארבעה ועשרים ספרים, משנה תלמוד הלכות ואגדות. וכתב ספר חומת אנך, שנים יהיה לכם ערלים, ראשי תיבות גימטריא שמע, דכשמתחיל לדבר מלמדין אותו שמע, [עכ"ל]. יהיה לכם, ראשי תיבות וסופי תיבות מילה. ערלים, שיסיר הערלה, עכ"ל.

בעולם החינוך מכיון שהם יתנתקו מהשושלת מעץ החיים ב"מ, אין להם דרך ישרה ואף לא דברים ברורים בחינוך הילדים. אשר על כן הילדים אשר מתחנכים תחת ידיהם, הינם ילדי ניסיונות, אשר מידי כמה שנים, מנסים להמציא שיטות שונות לחינוכם אולי ואולי יצליחו להוציא משהו מועיל מתחת ידיהם, כגון מה שידוע לדור שלפנינו, שבתחילת תקופת הקיבוצים, היו שם מגדלים את כל הילדים תחת קורת גג אחד והאמהות היו מגיעות לשם, ועוד רעיונות שונות ומשונות אין צורך להאריך בשיגעונותיהם. אך מה שחשוב הוא לידע שכעבור כמה שנים הפסיקו עם זאת, ראו שאין זה מועיל אלא אדרבה מגרע. כמו"כ לפני לא מעט שנים ניסו להמציא 'כיתת מחוננים'. אך גם זה לאחזר זמן בוטל, ראו שזה מזיק ולא מועיל. דבר נוסף שנחתם בטבעת אינשי דלא מעלי, הוא עניין הגילאים, שמחלקים את הילדים בכיתות גן ובכיתות בית הספר ע"פ גילאים ולא מעניין אותם רמתו השיכלית של הילד או בשלותו. ורק אחרי המון איבחונים וקשיים רבים שהורים עוברים, מאשרים להם להשאיר את הילד כיתה, ובנתיים לא רק שהילד לא מוסיף חכמה אלא ניזוק מזה יותר ויותר, ככל שהזמן עובר וחולף.

והאמת שלא היינו צריכים להאריך בהנ"ל, כי התורה אמת כתיב בה, וקב"ה איסתביל באורייתא וברא עלמא, וא"כ התורה לא תתחלף ולא תשתנה, ובדרך שהיא מוליכה אותנו בה צריכים לילך בלי לבדוק ולספר מה עושים אחרים. אך מכיון שדברים אלו לאט לאט מחלחלים למחננינו הקדוש באיצטלא של יהדות חרדית[?] אין לנו ברירה ועלינו לפרוס הדבר כשמלה.

בלימוד התורה לא יתבטא כלל גילאי הילדים, וכמו שמובא ב'אבות דר' נתן (פ"ג) על ר' עקיבא בזה"ל: מה היה תחלתו של רבי עקיבא. אמרו בן ארבעים שנה היה ולא שנה כלום. פעם אחת היה עומד על פי הבאר אמר מי חקק אבן זו. אמרו, לא המים שתדיר נופלים עליה בכל יום אמרו. אמרו לו עקיבא, אי אתה קורא אבנים שחקו מים? מיד היה רבי עקיבא דן קל וחומר בעצמו, מה רך פסל את הקשה, דברי תורה שקשה כברזל על אחת כמה וכמה שיחקקו את לבי שהוא בשר ודם. מיד חזר ללמוד תורה. הלך הוא ובנו וישבו אצל מלמדי תינוקות. א"ל, רבי, למדני תורה. אחז רבי עקיבא בראש הלוח ובנו בראש הלוח, כתב לו אלף בית ולמדה. אלף תיו ולמדה. תורת כהנים ולמדה וכו', עכ"ל לענייננו.

אין כוונתנו שבכל אופן יש לחבר את כל הילדים כמקשה אחת, דילד שאינו נמנה מן הממוצע או קרוב לממוצע, וכן אם המצא תמצא ור"ל, אם יש כבר כזאת כיתה שלא במכוון שכל תלמידי הכיתה חריפים מאוד והוא לא כזה או להיפך, לא נשימו ללמוד שם, מפני שזהו עוול לילד. מפני שלא ימצא את עצמו שם, ויהיה משועמם, והשעמום מביא לידי עבירה כידוע.

גם יש ילדים שראוי וכדאי להעלותם כיתה ויש להיפך. אבל במציאות היחסיות היא, שאין הרבה המוקפים כיתה לעומת הנשארים ללמוד עוד שנה בגן, וזהו הממולץ לצריך זאת מכמה בחינות ואכמ"ל.

גם יש לדעת שלא בכל כיתה מקפצים תלמיד על אף שהינו חריף, כי יש כיתה המלמדת לילד יסודות כגון בכיתה א' ואכמ"ל. כמו"כ ילד שמבחינת חריפותו מתאים להעלותו כיתה, אך מבחינה התנהגותית או חברתית או בשלותית אינו מתאים זהו עוול עבורו אם יעלוהו כיתה.

ופשוט שיש לחזק ילדים אשר אינם נמנים על החכמים, הן בכיתה והן בבית, שכל אחד לפי חורפיה. (גם בתעודת הערכה המחולקת מידי חצי (שליש) שנה במוסד החינוכי יש להתייחס לפי כשרונות ומאמצי התלמיד ולא רק לפי ציוניו). וכבר ביארו המפרשים את משנת (אבות פ"ד מ"ט) 'כל המקיים את התורה מעוני סופו לקיימה מעושר' גם לעניין דעת. שמי שעני בדעת ובכ"ז מתאמץ ולומד, סופו ללומדה מעשירות הדעת וכפי שהיה אצל ר"ע ועוד ואכמ"ל.

ובדברים אלו יש לסמוך על הצוות החינוכי הנמצא יום יום עם הילדים, והוא מכיר ויודע מה רמת הלימוד במוסד, ומה רמת שכבת גילו של הילד, ומה רמת הילד עצמו ביחס אליהם. ולא יפעלו ההורים מנטיית לבם, שדרך האדם להסתכל על יוצאי חלציו למעליהם וכו'. וה' ב"ה ינחם בדרך הנכונה אכ"ר.

יורד משפע בריכה העליונה, האיש אשר ידיו רב לו, בהפצת החיוזק מסורת אבותינו הנאמנה, והושך מאתנו טרחה מרובה, הרב אלישע חן שליט"א, יזכהו ה' יתברך להמשיך בפעולותיו מתוך נחת השקט ושלוה, ויראה ברכה בעמלו, וירבה זרעו כחול ימה, ויעשו רצון קונם מתוך אהבה ושמחה, בגריאות איתנה ועודא מעליא, אמן.

מחידושי רבותינו

מורה"ר סעדיה בן אור זצ"ל
בחיבורו פאר מלכות על הכתובים

בראש מרומים עלי דרך בית נתיבות נצבה (משלי ת. ב)

פתרונות לחג הפסח'
אחודה חידה! 'דיינו', כמובא
בעץ חיים למהר"ץ זצוק"ל
שאומרים אותו ט"ו פעמים.
הזוכה: אליסף דחבש.
מי בתמונה: שבוע אחרון לפתרונה!

אחודה חידה!
הוא ה'
ובו ה'
ומסתיים בה'
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

הנה ידוע ומפורסם כי פסוק זה אמרו שלמה המלך עליו השלום כנגד תורתנו הקדושה. ויש להתבונן וליתן לב בזה, היאך אמר שלמה המלך ע"ה שהתורה עומדת בראש המרומים, ומאיך היא ניצבת בית נתיבות. ממה נפשך, אם היא עומדת בראש מרומים, הרי אינה ניצבת בית נתיבות. ואם היא ניצבת בית נתיבות, הרי אינה עומדת בראש מרומים.

ונראה לי בס"ד כי בפסוק זה דיבר שלמה המלך עליו השלום על שתי בחינות, על התורה עצמה ועל מצוותיה. כי מה שאמר בראש מרומים עלי דרך, כוונתו בזה על התורה הקדושה, שהיא עומדת בגובה מרומים, לרוב קדושתה הנשגבה וגדולתה הרוממה ורוממותה הנעלה ותפארתה הנעלמה, המאירה בנתיבותיה הטובות ודרכיה הישרות וארחותיה הנעלות, את כל איש ואיש מאישי ישראל, הנמצאים במסגרת האומה הישראלית העליונית על כל האומות, והמרוממת מכל הלשונות, והנטועה על יסודות הצדק והאמונה.

אבל מה שאמר שלמה המלך ע"ה בית נתיבות נצבה, כוונתו בזה על מצוותיה של תורה. לפי שכל מצוה ומצוה מכל תרי"ג המצוות הכלולות בתורתנו הקדושה והתמימה, היא נתיב החיים, דרך הקודש, שביל הזהב, אורח הטוב והמעשה הישר בעיני האלדים חיים ובעיני כל הנבראים כולם.

ועל דרך האמת אפשר לומר בס"ד כי תיבת נתיב עולה בגימטריא בן קדוש. לרמוז כי כל איש ואיש מאישי ישראל ההולך בנתיבותיה הישרות ובארחותיה של התורה הקדושה והתמימה, הרי הוא נעשה בן קדוש, בן יקר וחביב, לקודשא בריך הוא ושכינתיה, האב והאם העליונים. גם נעשה מרכבה לשכינה, כסא ומדור אל האצילות הקדוש.

ובזה אור הקדושה הולך ומתרחב עליו תמיד, יום ויום ושעה ושעה. והקדוש ברוך הוא פורש אור חסדו ואמתו עליו, על נפשו, על רוחו ועל נשמתו, כמאמר דוד המלך עליו השלום (תלים פ"ו) כי חסדך גדול עלי, וכמאמר הכתוב (שם כ"ה) הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלדי ישעי אותך קויתי כל היום.

ומכאן ישתדל האיש הישראלי אשר יחזק במעוזו וישמור משמרת על משמרת על כל נתיב ונתיב מן התורה התמימה והקדושה, המוליכה אל ארץ החיים והמנחילה את העולם הטוב החי והנצחי. ואשרי הזוכה לזה, כי תזכה נשמתו לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו.

עוד נראה לי בס"ד רמז נאה בזה, והוא כי תיבת נתיב עולה בגימטריא במספר קטן עם הכולל טוב. לרמוז כי כל איש ואיש מאישי ישראל הנאהבים והנעימים, ההולך בכל נתיב ונתיב מנתיבותיה של התורה נתיבות החכמה, הרי הוא נוהל טוב, מן הטוב הצפון לצדיקים לעתיד לבא, כמאמר דוד המלך עליו השלום (שם לא) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם.

ובדרך אחרת נראה לי בס"ד רמז נאה בזה, והוא כי תיבת נתיב עולה בגימטריא סהר במספר קטן עם הכולל. לרמוז כי כל איש ישראל השומר על כל נתיב ונתיב מנתיבות התורה, הרי הוא זוכה להקים את השכינה, שכינת עוזנו, צפירת תפארתנו, קרית מחמדנו, הנקראת בשם סהר, לעודדה ולחזקה ולתומכה ולסומכה, ולהעלותה אל מקומה העליון והקדמון, ולייחדה עם דודה הנקרא בשם שמש, הוא קודשא בריך הוא, כמאמר הכתוב (שם ט"ד) כי שמש ומגן ה' אלדים.

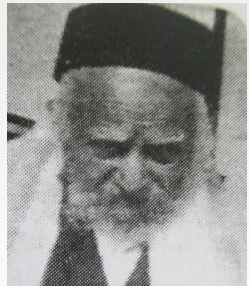
ובכן הוא גורם לייחודן הנשגב והנפלא והנעלה, של קודשא בריך הוא ושכינתיה, לחבר את האוהל להיות אחד, בייחודא שלים בשם כל ישראל. ואשרי האיש הישראלי אשר כל מעייניו וחפצו וחשקו ורצונו יהיו אך ורק לייחד קודשא בריך הוא ושכינתיה.

אשרי האיש הישראלי השם אורחותיו, המתקן דרכיו והמיישר נתיבותיו, וישם לדרך הקודש פעמיו, וישמור צעדיו ויכון לקראת אלדיו, ללכת בדרכי נתיבות הקודש, נתיבי החכמה והטוהר, נתיבי הבינה והזוהר, נתיבי הדעת והיושר. ועל ידי זה יזכה ליאור באור החיים השכליים והנפשיים הרוחניים והנשמתיים הנצחיים, לחזות במראות אלדים חיים, עין לא ראתה אלדים וזלתך.

לעילוי נשמת

עליזה איזיה בת יוסף כהן ע"ה, תנצב"ה

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

פניני הלכה

אמירת השכבות בזמן קריאת התורה
בין גוברא לגוברא

תשובה למרן הגאון הגדול הגר"י רצאבי שליט"א מתוך קובץ דברי חפץ חלק י"ב עמ' מ"ה
שאלה: האם מותר לחזן לומר השכבה בזמן קריאת התורה בין גוברא לגוברא כאשר ספר התורה עדיין פתוח, ואיך נהגו אבותינו בעניין זה בתימן?

תשובה: אמירת השכבה בין גוברא לגוברא, לא נהגו רק הספרדים. ובחמדת ימים ענייני שבת פרק י"ב כתב לאסור זאת. מאידך ביפה ללב וכף החיים סימן רפ"ד ס"ק ל"ח כתבו שעתה נוהגים לומר. גם הגר"ח בכתר מלכות נתן טעם לזה. אבל אבותינו בתימן לא נהגו. וכן מנהגינו גם בזמנינו, שאין אומרים אז השכבות כלל, רק אחרי ההפטרה, וכן עיקר.

ובהערות שם כתב: בעניין כמה פעמים יש לומר השכבה על הנפטר, וכיצד נהגו בזה, שמעתי מפי מרן שליט"א כך. במקום שהבנים נמצאים, וכן בביהכ"נ שהתפלל המנות, אומר החזן השכבה בשבת שבכל השלושים יום, ולאחר מכן לפי הרגשת הלב (ופעמים שהיו רואים את הנפטר בחלום, והיו אומרים השכבה עבורו, כידוע) וולדידי מסתברא דדוקא כשהוא עצב. יב"ן. ובפטירת ת"ח מפורסם, בבית הכנסת שלו (וכשהוא מרא דאתרא בכל בתי כנסיות שבעיר), יאמרו השכבה בכל שבתות השלושים. ובשאר מקומות אומרים בשבת של שבעת ימי האבל בלבד.

לזש"ק

תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לרפואת הנפש והגוף
לתמר אפרת בת יחיא
בשכחע"י

לרפואת

יוסף בת משה דנין
בשכחע"י

מהליכות אבותינו

ברוך שמוסר עולמו לשומרים

ידוע מה שמובא במדרשים (רבה, תנחומא, יעוד) על פסוק (שה"ש ג. ח) 'ששים המה מלכות ושמים פילגשים ועלמות אין מספר', שהיו בידינו ששים מסכתות ומדרשים רבים וכו' אשר נעלמו מאתנו ברבות הימים בעוונותינו המרובים.

יהודי תימן הם אלו שהצליחו לשמר הרבה מדרשים אף חרף הגלות הקשה והמרה אשר חיו בה, ומלבד המנהגים והמסורות הקדומים אשר נהגו בהם משנים קדמוניות ללא שום שינוי כידוע וכמפורסם, אף שימרו מדרשים עתיקים מכתבי יד נושנים, והעלום בכתבי עט שלהם, ואינם נמצאים במדרשים אשר בחיק שאר הגליות. ואף הנמצאים בחיקם יש בהם גירסאות שונות המעלות תהיות וקושיות, אשר מתיישבות לפי הגירסאות הנמצאות בכתבי יד תימן. בין המחברים הרבים, המפורסם שבהם הוא ה'מדרש הגדול', וכך כתב עליו מוהר"ר עמרם קרח זצ"ל בחיבורו 'סערת תימן' עמ' צ"ז בה"ל:

מדרשים רבים נעתקו לתימן, נוסף על אגדות התלמוד, ספרא וספרי: הרב דוד בן עמרם (עדני) קבצם ואספם לאוצר מדרשו הנקרא 'מדרש הגדול', בצירוף איזה דינים, הוא העתיקם בלשון הקודש, מבלי לערב אפילו מלה אחת ערבית, הכל על סדר פרשיות התורה, ובתחילת כל פרשה ערוך פיוט מתחיל: 'מרשות' וכו', ובכל פיוט צועק מר מעול הגלות וגזרות ועלילות, ומקוה יום הישועה, אשר יש להוכיח שהיה בסוף האלף החמישי, עכ"ל.

עוד מהפורסמים הם 'אור האפילה', 'מדרש הביאור', 'מדרש החפץ', ועוד יש רבים שהינם עדיין בכתבי יד.

יהא רעוא שימישכו צאצאיהם לשמר ולהגות בתורתם הקדושה אשר אין לה ערך ותכלה, אכ"ר.

ואוכליו עונו ישא (ויקרא יט. ח)

אמרינן בכריתות דך ה. א"ר ינאי לעולם אל תהי ג"ש קלה בעיניך שהרי פגול א' מגופי תורה ולא למדו הכתוב אלא מג"ש דאר"י כו' יע"ש. וכתב הר"מ ז"ל בהלכות פסולי המוקדשין פ"יח ה"י האוכל כזית כו'. וכתב מרן ז"ל, ומ"ש שנאמר ואוכליו שם בגמ' יליף לה בג"ש נאמר כאן ואוכליו עונו וזה הלך הוא אומר והנפש האוכלת כו' עד כאן:

וקשה דלנותר שחייב כרת אין אנו צריכים לג"ש דהא מקרא מלא דיבר הכתוב ואוכליו ונכרתה כו' וא"כ איך כתב מרן דבגמ' יליף לה מג"ש. והרואה יראה דהך ג"ש לא נאמרה בגמ' לעניין נותר אלא לאכול פיגול שפסקו רבינו לעיל דין ו', אכן לענין נותר לא הוצרכנו לג"ש:

(דברי שלום למוהר"ר רפאל שרעבי זצ"ל עמ' ר"א)

בדרכיהם אתהלך...

אור צדיקים יזרח ונר רשעים ידעך

הרה"ג רבי יחיא נחום זצ"ל מהעיירה אלשגאדרה, היה אדם גדול בתורה, בקי ומעמיק בכל חלקיה, בנגלה ובנסתר, ובעל קול נעים ונגינות מיוחדות. התפרסם מאד בכל גלילות תימן, כשליחו הנאמן של הרב הראשי ובית דינו בצנעא, לבדיקת הרבנים והשוחטים בכל הקהילות. הוא היה סמכותי ונחוש בהחלטותיו.

למילוי שליחותו החשובה, היה הרב יחיא נחום נודד מעיר לעיר ומכפר לכפר, כשהוא רוכב על חמור. האימאם יחיא שליט תימן, שהכיר בחשיבות תפקידו, נתן לו התר מיוחד לרכב על חמור, ואין מי שימחה בידו. שכן החוק בתימן אוסר על יהודי לרכב על חמור, ובפרט בנוכחות גוי, שאז רשאי הגוי להורידו מעל החמור ולרכב עליו במקומו.

בהגיעו לישוב בו גרו יהודים, היה הרב יחיא נחום מתאכסן בביתו של רב המקום, שם ביצע את תפקידו. כל השוחטים מוזמנים לבוא אליו כדי להיבחן בהלכות שחיטה וטרפיות, בבדיקת הסכין וכו'. לאחר מכן, אחד הנבחנים נדרש לשחוט בהמה דקה או גסה, בפני הבוחן. מפרקים את הבהמה לאבריה, ואז מתחיל שלב של שאלות הלכה למעשה בענייני טרפיות וכו'. שוחט שלא עמד במבחן, נדרש ללמוד שוב, בהדרכת הבוחן שהיה מתעכב במקום. אם גם זה לא הועיל, היה נפסל מיד.

הדבר אירע באחד מביקוריו של הרב יחיא נחום זצ"ל במחוז כולאן. אביו של אחד השוחטים המוסמכים, שידע כי בנו לא יעמוד במבחן ויפסל, זמם למנוע את המבחן. הוא פנה אל השיך של המחוז, שישב בכפר גחאנה, והעליל על הרב יחיא נחום, כי כביכול הוא בא לחזק את דת משה ולפגוע בדת מחמד, ועוד דברי שטנה נוספים. בעקבות העלילה, הושלך הרב לבית הסוהר.

הממונה על בית הסוהר, שהבחין כי איש קדוש נמצא תחת חסותו, רחש לו כבוד רב ושינה את כלאו מן האחרים. הוא פינה עבורו עליית גג, ריבץ אותה, ועישן בתוכה סמני קטורת, כדי להנעים את ישיבתו בכלא.

השמועה על מאסרו של הרב יחיא נחום, נפוצה במהירות בכל האזור. הכל חרדו מן המעשה הנפשע, כי לא יעשה כן לשליח בית הדין הגדול שבצנעא. באותם ימים עסק הרב משה דנין בבנייה בסביבה, ובשמעו את דבר המאסר, ביקר את הרב בכלאו. לאחר שסיפר לו הרב את כל הקורות אותו, רץ הרב משה דנין לעיר הבירה צנעא, הגיע לביתו של הרב הראשי רבינו יחיא יצחק הלוי זצ"ל, וסיפר לו את כל המעשה.

כשמוע רבינו יחיא יצחק את הדבר הרע הזה, פנה מיד אל האימאם יחיא, התלונן בפניו על מעשיו של השיך וביקש להורות על שחרורו של הרב יחיא נחום. האימאם שהוקיר מאד את רבינו יחיא יצחק והיחסים ביניהם היו טובים מאד, נענה מיד לבקשתו והוציא פקודת שחרור. הפקודה נשלחה אל השיך בידי מר יעיש דמול, אשר שימש כשליח בית הדין.

בשורת השחרור התקבלה בשמחה בקרב יהודי האיזור. יהודים רבים נאספו בשערי בית הכלא והמתינו להקבלת פניו של הרב יחיא נחום. בצאתו, פתח הרב באמירת נוסח מיוחד של 'מרנא' וסוג של פיוטים הפותחים במלה 'מרנא' ונאמרים בסליחות של אלול ועשרת ימי תשובה, וכן בתפילות שעורכים בשעת צרה. בפניו של הרב יחיא נחום היו שגורים פיוטי 'מרנות' שאינם מופיעים בסידורים, ונדפסו באפיקים (גליון ו' ערב ראש השנה תשכ"ז עמ' 4) כפי שנשמעו מפיו על השיך ועל רשעותו, וכל הציבור געה בבכיה. מאידך, שיבת את הממונה על בית הסוהר והודה לו על יחסו הטוב. סיפר הרב משה דנין, כי עונשו של השיך לא איחר לבוא. הוא חלה, באו עליו יסורין ולא השלים את שנתו. לעומתו, הממונה על בית הסוהר זכה להצלחה ועושר.

(איש ימיני ח"ג עמ' תט"ז)

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

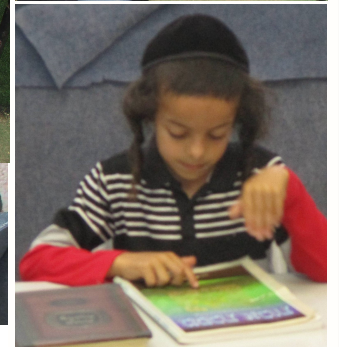
תפארת בנים

חכמי תימן

הרב יעקב בן שלמה כהן זצ"ל נולד בשנת תרמ"ט ב'חוביט'. עלה לארץ בשנת תרע"ב. היה פעיל ציבור, סייע ופעל לקליטת יהודי תימן בארץ. היה מראשי התאחדות התימנים. נפטר כ' אלול תשכ"א.

חוס השמש עדיין אינו בשיאו, אך חוס התורה בעטרת חיים בעוצמתו רק החל מבצע שינון פרקי אבות בע"פ וכבר סיימו תלמידים רבים כמה פרקים בע"פ!! משנויים בזמני ההפסקות

מכינים את השיעור
בנביא יחזקאל,
ובשיעור מסבירים
את מה שהכינו

הרכת
מנלל סבא
נשכר לידוננו היקר
משכ"ק מרן
אפי"א
הרב
יולה יואלי
הי"ו
לרלל הולדת
נכדו הראלון
יה"ר שיכה
להכניסו פקרתו
ל אפרהט אפ"ו
ולתורה ולמצוות
ולחופה ולמצויט
לוביט, אכ"ר.

גני ילדים / תלמוד תורה "עטרת חיים"

ע"ש המהר"י"ן ורבוה"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
בנשיאות ובהכוונת מרן הגאון הרב יצחק ראובן שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה, עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תש"פ

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה
לשנה"ל תש"פ הבעל"ט
לגני הילדים גילאי 3-4-5
לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד
בצילום ת"ז
של שני ההורים
+ סכח

לרישום:
יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
e0504150896@gmail.com

לזש"ק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה

לזש"ק
יובל בן דוד
ורות בת זכריה